

Luni, 11 Mai, 2026

**†) Sf. Cuv. Dionisie Vatopedinul de la Colciu
Sf. Sfințit Mc. Mochie preotul; Sf. Ier. Me-
todie și Sf. Cuv. Chiril, luminătorii slavilor**

Faptele Apostolilor 12

¹² Și chibzuind el, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, cel numit și Marcu¹, unde mulți erau adunați și se rugau.

¹³ Și bătând Petru la ușa de la poartă, o slujnică cu numele Roda s'a dus să asculte.

¹⁴ Și cunoscând ea vocea lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci a alergat înlăuntru și a spus că Petru stă în fața porții.

¹⁵ Iar ei au zis: „Ai înnebunit...”. Dar ea stăruia că așa este. Iar ei ziceau: „E îngerul lui...”².

¹⁶ Dar Petru bătea mereu în poartă. Și deschizându-i, l-au văzut și au rămas uimiți.

¹ Marcu, văr al lui Barnaba, viitor însoțitor al Apostolului Pavel și autor al celei de a doua Evanghelii (vezi nota de la Mc 14, 52).

² Referință la îngerul personal păzitor (vezi Mt 18, 10) sau slujitor al omului (vezi Evr 1, 14); credința populară îi atribuia uneori și ipostaze de dublură, prezumție explicabilă aici prin starea de uimire.

¹⁷ Și făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum l-a scos Domnul pe el din temniță. Și a zis: „Spuneți acestea lui Iacob³ și fraților! Și ieșind, s'a dus în alt loc”.

Ioan 8

⁴² Zisu-le-a Iisus: „Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M'ați iubi pe Mine, fiindcă Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Că nu de la Mine Însuși am venit, ci El M'a trimis.

⁴³ De ce nu-Mi pricepeți vorbirea⁴? Pentru că nu-Mi puteți asculta cuvântul.

⁴⁴ Voi sunteți din tatăl vostru Diavolul, și poftele tatălui vostru vreți să le faceți. El de la'nceput a fost ucigător de oameni și nu a rămas într-o adevăr, pentru

³ Iacob, supranumit „fratele Domnului” (Ga 1, 19); cel care a deținut și calitatea de episcop, conducând, până la moarte, Biserica din Ierusalim.

⁴ = Limbajul.

că adevăr nu este întru el. Când el grăiește minciuna, dintr'ale lui grăiește, fiindcă el mincinos este, și tatăl minciunii.

45 Dar pentru că Eu spun adevărul, pe Mine nu Mă credeți.

46 Cine dintre voi Mă vădește de păcat? Dacă Eu spun adevărul, voi de ce nu Mă credeți?

47 Cel ce este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; de aceea voi nu ascultați, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu”.

48 Au răspuns Iudeii, zicându-I: „Nu zicem noi bine că tu ești samarinean și ai demon?”

49 A răspuns Iisus: „Eu nu am demon, ci Eu Îl cinstesc pe Tatăl Meu și voi Mă necinstiți pe Mine.

50 Dar Eu nu caut slava Mea; este Cine s'o caute și să judece.

51 Adevăr, adevăr vă spun: De va păzi cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea”.

Tâlcuire

Pe seama cărei pricini credeți că a pus Domnul faptul că iudeii nu L-au crezut? Pe seama aceleia că le spusese adevărul.

„Dar pe Mine, fiindcă vă spun adevărul, nu Mă credeți.” Minciuna le intrase, cum se spune, în trup și în sânge, nemailăsând nici un loc în ei pentru adevăr. De ce nu cred nici cei din ziua de azi? Din aceeași pricină: Domnul spune adevărul, de aceea nu-L cred. „Dar cum așa? Doar sunt cu toții învățați și nu vorbesc decât despre adevăr?” Vorbele lor sunt multe, dar faptele lipsesc. Urzeala sistemelor pe care ei le împletesc este aidoma cu urzeala pânzei de păianjen; numai că ei nu bagă de seamă această șubrezenie. Principiul pe care se bazează sistemele lor nu are fundament, întorsăturile acestor sisteme n-au nici un fel de dovezi; dar ei sunt oricum mulțumiți de ele. S-a format un asemenea apetit pentru ipoteze, încât s-ar părea că ei își alcătuiesc singuri tot conținutul minții lor; și totuși, asta trece drept „formație intelectuală solidă”. Ei învăluie cu o ceață de fantezii puținele date concrete pe care le-au obținut; iar

acestea din urmă apar prin ceața cu pricina în cu totul alt chip – și totuși, această ceață pare domeniul adevărului indiscutabil. Uite-așa a devenit mintea putregăcioasă, și uite-așa s-a stricat gustul ei! Cum va încăpea în ea adevărul? Iată că oamenii nu-L cred pe Domnul, Care grăiește numai adevărul.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.